

SFATURI PENTRU EDUCATORI

- În relația cu copilul care prezintă simptome de bâlbâială educatorii trebuie să adopte un comportament deosebit.
- Copilului niciodată nu trebuie să i se facă observații referitoare la felul cum vorbește și nu i se va atrage direct atenția să nu se grăbească.
- Este necesar autocontrolul educatorului când se adresează copilului. Nu i se pun întrebări pe neașteptate și nu este grăbit să răspundă. Dimpotrivă i se vorbește puțin mai rar, calm, cu pauze și cât mai expresiv. Copilul va răspunde în același fel și nu-i va fi teamă de momentul când trebuie să vorbească.
- Acordați suficient timp copilului când dorește să vorbească. Nu îl grăbiți și nu vă manifestați nerăbdarea. Lăsați-l să termine singur ce are de spus fără să-l întrerupeți.
- Participați activ la ce dorește să spună manifestând interes față de ce vrea să vă transmită, și nu față de cum transmite mesajul.
- Copilul nu trebuie forțat să vorbească în fața celorlalți. Dar, dacă dorește va fi încurajat și ascultat cu răbdare.
- Când se fac exercițiile de gimnastică și de respirație cu tot grupul va fi antrenat în mod special și stimulat să le execute cât mai corect.
- De asemenea va fi antrenat în jocurile de ritm, de mișcare asociată cu vorbirea, în dansuri, cântece și recitări de poezii cu versuri scurte cât mai expresive.
- Și ceilalți copii vor fi învățați să-l asculte cu atenție și să-i acorde timp să se exprime.
- Când educatorul care are în grijă un grup de copii acționează cu tact și calm nimeni nu va râde de copilul cu probleme.
- În felul acesta se vor stabili relații firești în cadrul grupului, copilul cu bâlbâială nu se va izola și va comunica cu ceilalți fără teamă.